

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola XXIX. Gregorii Papae I. Ad Severvm Scholasticvm. Vt persuadeat
exarcho cum Agilulpho rege Longobardorum pacem inire.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

pro vtilitate monasterii sui transmiserat, remansisse, & pe-
tit a nobis, vt cum tuo eos solatio in suum debeat mona-
sterium reuocare. Dilectio ergo tua, quæ nos huiusmodi
causas zelare valde feruenterque cognouit, eos solicita fa-
ciat indagatione perquiri, & inuentos ad suprascriptum
abbatem, cui contumaces extiterunt, sub competenti
cautela atque districione transmitti. Esto itaque solitus
ne regularis districtio, vel dilatione aliqua, vel deputato-
rum remissione lñdatur. Præsentiuvero portitoribus, qui
pro agendis eiusdem monasterii vtilitatibus a supradicto
Theodosio abbate noscuntur esse transmissi, in omnibus
te instanter volumus præbere solatia, quatenus te concur-
rente, rationabiliter quæ sibi iniuncta sunt valeant expli-
care. Mancipia autem eiusdem monasterii, quæ prædictus
abbas ab hominibus ecclesiæ nostræ indebite perhibet
detineri, necesse est te modis omnibus perscrutari. Et si
ita repereris, sine aliqua ea facito dilatione restitui.

EPISTOLA XXIX.

GREGORII PAPÆ I.

AD SEVERVM SCHOLASTICVM.

Vt persuadeat exarcho cum Agilulpho rege Longobar-
dorum pacem inire.

Gregorius Seuero scholastico exarchi.

Qvi assistunt iudicibus, & sinceris erga eos dilectioni-
bus obstringuntur, illa eis suadere debent atque sug-
gerere, quæ & animam saluent, & opinioni non derogent.
Proinde quoniam nouimus quanta fidei sinceritate excel-
lentissimum exarchum diligatis, idcirco magnitudini ve-
stræ quæ acta sunt indicare curauimus, vt hæc cognos-
centes, ad consentiendum eum rationabiliter prouoce-
tis. Scitote autem quia Agilulphus Longobardorum rex
generalem pacem facere non recusat, si tamen ei domi-
nus Patricius iudicium esse voluerit. Nam multa sibi in lo-
cis suis intra pacis terminum queritur esse commissa. Et
quoniam sibi, si ratio iudicantium inuenerit, satisfieri po-
stulat, & ipse quoque se satisfacturum modis omnibus
pollicetur, si quid a partibus suis constiterit in pace esse

Concil. Tom. 13.

Fff

commissum. Quia ergo rationi non ambigitur conuenire quod petit, oportet esse iudicium, vt si qua ab vtraque parte male facta sunt, componantur; dummodo generalis pax fiat, atque Deo valeat protegente firmari. Nam qualiter sit nobis omnibus necessaria, bene nos tis. Sapienter itaque sicut consueuistis agite, vt excellētissimus exarchus ad hoc sine mora debeat consentire, ne per eum pax renui, quod non expedit, videatur. Si enim consentire noluerit, nobiscum quidem specialem pacem facere repromittit: sed scimus quia & diuersæ insulæ & loca sunt alia procul dubio peritura. Hæc autem considereret, & pacem habere festinet; quatenus in hac saltem dilatione & nos quietem possimus habere ad modicum, & reipublicæ resistendi vires, adiuuante Domino, melius reparentur.

EPISTOLA XXX.

GREGORII PAPÆ I.

AD HELIAM PRESBYTERVM.

De Epiphanio diacono, & de solidis.

Gregorius Heliæ presbytero & abbati prouinciae Isauriæ.

DVLCISSIMA sanctitatis vestræ scripta suscepi, in quibus mihi satis fecisti, vt contrastari non debeam quod secundum meum desiderium ad beati Petri apostolorum principis limina non venistis. Et ego quidem omnino vos videre volui; sed si molestia corporis aut ætatis infirmitas obstat, aut impedimento fuit, hoc mihi sufficit, vt vbicumque tua sanctitas fuerit, pro me sollicite oret; quia et si locis corpore diuidimur, caritate semper indisuncti sumus. Euangelia autem sicut mandasti transmisimus. Filium vero nostrum Epiphanius mandaasti, vt ad sacrum ordinem prouehere deberemus, vobisque retransmittere. Sed in uno vos audiuius, in alio autem minime audire potuimus. Diaconus quidem factus est, sed quisquis semel in hac ecclesia ordinem sacrum accepit, egrediendi ex ea ulterius licentiam non habet. Si ergo vos videre non potui, hac ex re consolationem habeo, quia in filio vestro requiesco. Solidos autem vobis voluistis pro necessitatibus cellæ quinquaginta transmitti, quos multum esse aestimantes, ex eis nobis decem donasti, vt quadraginta

Grat. 1. q. 1.
cap. 21.
Anselm. l. 7.
cap. 78.